

REDACTIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor.
 pe 1/2 an 10
 pe 1/4 an 5
 pe 1 lună 2
 N-ri de Duminecă pe an
 4 coroane.

Pentru România și străinătate
 pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisori nefracate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Preocupări economice.

O întovărășire economică cu 81 filiale, desfășurând zilnic într-o singură comună 1200 litre lapte și 2000 ouă, eată un rezultat la care au ajuns Șvabii din comitatul Torontal.

Reuniunea lor, sprijinită în primul rând de ministrul *Darányi*, care li-a pus la dispoziție bani pentru a-și cumpăra vite de prăsilă, soiul de *Simenthal* și *Bern*, s'a îmbogățit așa fel, că numără proprietari cari au împreună 28.800 vaci. Toate de soiul.

Reuniunea aceasta a deschis Duminecă în *Zsombolya* o expoziție de care puține s'au văzut în țeară. Insuși ministrul și-a manifestat bucuria și cum tocmai în timpul din urmă Șvabii bănațeni au fost într-una denunțați în presa maghiară, că n'ar fi buni patrioți, *Darányi* și-a încheiat vorbirea zicând că așa să-l ajute Dumnezeu în străduințele lor economice, pe cât de mult et își iubesc patria și sunt fi credincioși ai ei!

Ca sunt buni patrioți, cine să dubiteze? Țeranul, care muncește din greu pentru a se îmbogăți pe sine și astfel și avutul comun, desigur își îndeplinește o înaltă datorie către patrie. Ear despre Șvabii bănațeni chiar și cele mai șoviniste foi numai atât au avut de obiectat, că s'au deșteptat: au prins adică dragoste de cultivarea limbei lor materne și a obiceiurilor lor străbune. Ceea-ce desigur este o virtute și numai cine își iubește neamul, poate avea și dragoste de țeară. Cine-și bate joc ori se lăpădă de neam, nu poate să se ridice nici la virtutea adevăratului patriotism.

Și când îl vedem pe ministrul *Darányi* ajutând o reuniune economică în mare parte din Șvabi compusă, ne place a constata și a crede că și el dragostea de patrie nu o leagă de cunoșterea unei singure limbi, a celei maghiare, ci este gata a sprijini pe toți cetățenii, fărăosebire de confesiune și neam, cari vor să lucreze pe teren economic.

Intr'adevăr, nici nu sunt pentru patria noastră chestiuni mai arzătoare ca cele economice. Zilnic foile maghiare se alarmează de numărul crescând al emigranților. Ruina economică ni-se înfățișază când printre *Ruteni*, când printre *Secui*, ne mai vorbind de naționalități, pentru care presa n'are atâtă grijă. S'au semnalat emigrări apoi nu numai din părțile nordice ale țării, ci și de prin bogatul *Canaan*, din *Banat*.

Când vedem deci că în *Banat* s'a pornit o atât de laudabilă mișcare economică, avem un singur regret: că această mișcare nu i-au cuprins și pe *Români*. Suntem de zece ori mai mulți decât Șvabii și Sașii la olaltă, și preocupările noastre economice abea se manifestă ic-colo.

Nu stăm, ce-i drept, nici noi pe loc, ci pe terenul financiar progresăm îmbucurător. Chiar acum se înființează în *Banat*, la *St.-Miclăușul-Mare*, o bancă românească. Trebuie să constatăm însă, că reuniunile economice ale noastre nu se dezvoltă nici nu sporesc în raport cu numărul băncilor,

deși numai unde economia rurală este puternică, pot avea și băncile temelie solidă.

Succesul dela *Zsombolya* ar trebui să ne facă deci și pe noi *Români* să dăm o atenție mai mare chestiunilor economice de câmp. Să luăm exemplul dela Șvabii din *Banat* și să înființăm reuniuni economice, cum e bunăoară cea dela *Sibiu* și dela *Orăștie*.

Durere, de zece de ani stăm numai cu aceste două reuniuni, deși ar fi un teren atât de vast pretutindeni printre *Români* pentru asemenea activitate.

Să nu lăsăm ca vremea să treacă, ci să luăm inițiativa înființării reuniunilor agricole. Mai ales că ministrul *Darányi* are, în privința aceasta, o sollicitudine pe care la puțin ministri maghiari ni-s'a dat s-o putem întreghistra.

Szell Kálmán și Tripla-Alianță.
 Se anunță din *Berlin* că *Nationalzeitung* despre vorbirea recentă a lui *Szell* scrie:

„Acea ce *Szell* a zis despre relațiile economice, nu e de natură ca Germanii să aibă ceva de obiectat. Nu e adevărat că după primul raport s'ar fi putut crede, că *Szell* ar fi zis ca alianța politică diferențelor economice ar putea aduce în pericol; precum nu e adevăr nici aceea, că *Szell* și-ar fi exprimat opinia că Germania trebuie să facă concesii economice pentru înnoirea alianței. E adevărat că *Szell* în noul proiect de tarifă vamală vede îngreunarea unui nou contract comercial, dar în aceasta necondiționat are dreptate. Ministrul president ungar sperază că totuși se va face învoirea comercial-politică și noi cu atât mai mult ne împărtășim de această speranță, pentru-că abea se poate crede ca tarifă vamală-germană să se realizeze.

Din Dietă.

— Sedința dela 17 Iunie. —

Înainte de intrarea în ordinea zilei, deputatul *Liubomir Pavlovici* ia cuvântul. Deputatul sârb declară că învinuirile ce i-s'au adus de o parte a presei din capitală, că la stațiunea *Chichinda-Mare* ar fi insultat și bătut chiar pe niște școlari, pentru-că au cântat *Himnusz* și *Szozat*, mergând acasă pe sărbătorile Paștilor, sunt cu totul lipsite de base și nu corespund adevărului. Declară pe onoarea sa că nici când n'a protestat contra acelor cântări, nici n'a insultat pe nimeni pentru ele.

A fost foarte surprins când a auzit că o altfel de afacere s'a adus în parlament și este expus insultelor, ne-având absolut nici o vină.

Și această goană cu insinuări și insulte contra sa s'a pornit cu cinci săptămâni după afirmativa săvârșire a unui fapt.

Cere să i-se suspendeze dreptul de imunitate și să se pornească cercetare contra sa, pentru a i-se dovedea completa nevinovăție.

Vészi, în a cărui ziar a apărut întâia oră știrea alarmantă, ia cuvântul și povestește că s'a informat direct dela direcțiunea internatului din *Szeghedin* despre ultragiarea a 2 elevi, pe care elevii i-a adus înainte, și ascultându-i aceia au declarat că „un domn gras“, deputatul *Pavlovici*, i-a tras de urechi pentru-că nu cântă nemțește, ci au cântat *Himnusz*.

Vészi mai spune că declarațiunea conductorilor trenului se potrivește cu aceea a elevilor.

Pavlovici: Nici o vorbă nu este adevărată!

Vészi: Se vede că toată lumea minte, numai dl deputat are dreptate.

Pavlovici: Va face lumină judecata.

Ivanka: Aici poate fi tăgăduit totul?

Rátkay: Sedința aceasta nu poate fi încheiată până nu se clarifică afacerea în fața parlamentului. Căci e vorba de satisfacție pentru națiunea insultată. Face răspunzător guvernul.

Primul ministru *Szell* spune că nu e permis de a se face judecată până nu e clarificată afacerea. Ce, să fac procedură statarială?

Olay cere ca să fie deținuți *Lutz Korösi* și *Liubomir Pavlovici* fără a le lua în socotință dreptul de imunitate. Nu permite ca în parlament să stea astfel de mișei trădători.

Szell Kálmán sfătuiește, că o chestie cu cât e mai delicată, cu atât mai mult trebuie tratată cu sânge rece.

Olay: Nu este posibil față cu astfel de mișei.

Szell. Dreptul de imunitate nu este permis să se atingă cu nici un fel de precedent. Aci e vorba de o chestie delicată, care trebuie constatată întâi, pe cale judecătorească. Mai mult nu se poate face.

Pavlovici: Declar pe cuvântul meu de onoare, că dacă se va dovedi că am insultat cântecele patriotice *Himnusz* și *Szozat*, sau că pentru acestea aș fi atins pe cineva, mi-aș ținea de datoriță să demisionez.

Krasznay Ferencz aprobă punctul de plecare al primului ministru, și propune să se delege o comisiune parlamentară pentru cercetarea cazului. (Aprobări).

Se intră în ordinea zilei.

Se votează mai multe linii ferate de interes parțial.

Kossuth Ferencz face interpelarea, că țeara va fi oare, în cursul desbaterilor convențiilor comerciale, în pozițiunea de a-și asigura dispunerea liberă în fața a ori-ce împrejurări?

Primul ministru *Szell* răspunde că nu poate face declarațiuni mai estinse în afacere, fără să pericliteze interesele țării.

Bartha Ödön urgencează facerea legii contra emigrărilor.

Szell desfășură un program întreg al intențiilor guvernului cu care interpelantul se declară mulțumit.

Voci de presă

despre

alegerea lui Vasilie Mangra.

„*Fügellen Magyarorszáq*“ dela 14 Iunie scrie:

„Va să zică episcop al *Aradului* a fost ales *Vasilie Mangra*, memorandistul, omul iubit al *Ligel*, fostul director agitator al Seminarului, care a fost luat la goană și bătut cu bita pe străzile *Aradului* și pe care pentru scandalele sale naționale însuși episcopul aradan *Ioan Mețianu* a fost silit să-l suspendeze. *Mangra* însă a fost isteț, viclean, ba chiar cuminte, care sub episcopatul lui *Goldiș* a știut să se impună eară, ba a ajuns la o așa trecere, în cât *Goldiș* i-a făcut vicar al *Orădiei-Mari*. Și acum eată, el va fi urmașul lui *Goldiș* în scaunul celei mai mari și mai bogate eparchii gr.-or. rom., de cumva guvernul nu va face *M. Sale* propunerea să nu întărească alegerea.

„Pentru-că asta tot nu merge: un om, care anii de-arândul a agitat în contra statului cu o temeritate fățișă — să zicem — din grația statului ungar să ajungă în poziția bine plătită și importantă și din punctul de vedere al dreptului public...

Și continuă astfel, o pagină întreagă pledând ca guvernul să ajute în scaunul episcopesc pe *Hamsea*.

Singurul patriot.

Cât de puțin trebuie, ca cine-va dintre noi să fie declarat în presa maghiară — trădător de patrie, o știm cu toții.

Se pare că aceeași ușurință se observă și în ceea-ce-i privește pe maghiari. Sub titlul de mai sus „*Hazánk*“ dela 17 e publică următorul articol de fond:

„(B. B.) De erî începând sunt trădător de patrie. În numărul de Duminecă, la loc de frunte *Vészi József* scrie adică în „*Budapesti Napló*“ că noi întonăm aceeași strună cu agitatorii naționali maghiaro-fobi. Noi adică, „simbriașii presei agrare feudale“.. „*Hazánk*“ este adică „singurul organ murdar, excepție între ziarele maghiare curate ca cristalul, care atacă chestia maghiară primejduită și îmbrățișează la sin și pe cei mai miserabili agitatori naționali“... Așa scrie *Paprika Jancsi* al nostru.

„Suntem trecuți peste stadiul de a lua în serios scrisese acestui domn. I-am recomandat de mult ca în loc de condeiu să ia mătura în mână. Pentru-că peana este o armă demnă numai de cel ce o folosește în chip conștient, drept și disciplinat și nu cade în exagerări false în urma patimei sale și nu se închină obiceiului urit al minciunii.

„Aș putea foarte ușor să arăt că peana lui *Vészi József* nu are nici una din aceste calificațiuni. Ar trebui să-l string numai și să-l silesc pe dl *Vészi* să dovedească aserțiunile sale. Știu însă bine, că zadarnic i-am cere dovezi. Cel mult ne-ar răspunde printr-o nouă injură de cărciumă. Omul acesta cu o structură atât de nenorocită, dă drumul, cu inimă ușoară, până și acuzării celei mai neomeștii, dar despre sentimentul moral de răspundere nici ideie n'are. Nici odată n'a dovedit ceea-ce a afirmat. Greșelile ce le comite lăsându-se răpit de patimile sale este tocmai așa de puțin în stare a le

Indrepta, cât de puțin cănele poate să vindece rana ce a cauzat cu dinții săi.

Cum stăm cu tradarea de patrie, o spun. Înainte de aceasta cam acu o săptămână între știrile mărunte ale ziarului „Hazánk” au apărut următoarele:

— (A mimikri). Cine ar pute să fie altul decât el (V), a cărui cea mai mare plăcere este să producă sovinișm artificial și în coloanele lui „Budapești Napló” ocupându se într-una de chestia națională, să o invenieze. De-o vreme încoace înjură zilnic pe Sași, din cauza mârșării alt deutchiste. Onorate d-le (V), asta orl și cine are drept să-o facă, numai D-Ta nu. Pentru-că ne aducem adică noi aminte de o discuție asupra bugetului când față cu Werner Gyula un deputat își inaugura activitatea în Dietă rupându se cu dovedirea că Sașii sunt buni patrioți. Ear acest deputat nu era altul decât prim-redactorul lui „B. Napló”, pe atunci deputat al Sas-Sebeșului. D'atunci roata vremii s'a întors însă și di (V) văzând că nu mai are trecere la Sașii din Sebeș, și-a facerat norocul în Ó Buda. Ei dacă a fost sinceră convingerea de atunci a prietenului Sașilor, păstreze-o și acum; ear dacă n'a fost sincer atunci, de ce i-a apărut cu atât ardoare? Vorba e că convingerile de mimikri ale di (V) au calitatea că se acomodează fidel situațiunii și mandatului și dacă Ó-Buda va trimite în viitorul ciclu alt om în Dietă, o să-l vedem pe di (V) chiar și anti-semit.

„Șirele acestea „Kronstädter Zeitung” le-a reprodus și comentat după gustul său. Eată pe ce basă declară di Vészi că ne dăm în coate cu cei mai nemernicii trădători de patrie. Eată pe ce basă ne declară Efiatesi ai presei maghiare.

După ce arată cum nu demult același Vészi îl atacase, că luptă și muncesc pentru intesele de caste maghiare, urmează:

„Își bate pieptul că el e patriot bun. Asupra naționalităților strigă că sunt trădătoare de patrie. Iese în piață, ca un demagog asvirlit și în fiecare săptămână face mișel pe cineva. Ear după-ce a tulburat patimile, vestește cu mândrie, că eată, naționalitățile trădătoare de patrie îl urăsc și asta-l dovedea cea mai mare că el e bun patriot. Se laudă cu rezultatul acțiunii sale destructive, par'că ar fi un al doilea Árpád.

Și așa mai departe îl freacă rău, spunând că și-a luat nasul la purtare și înjură pe agrari, marii proprietari, el, fiul de cărciumar care vrea să diriga politica țării după cum îi viu toanele și dascălește pe toți câți nu-se de-o părere cu el.

Ce să mai zicem noi, când di Vészi se amestecă și în afacerile noastre bisericești?

DIN ROMÂNIA.

Solemnitatea punerii pietrei fundamentale a localului societății de cultură Macedo-Română. Marți la orele 8 dimineața s'a pus piatra fundamentală, a localului ce societatea de cultură Macedo-Română, construiește în calea Rahovei, pe locul dăruit de primăria Capitalei București.

Asistau d-nii Dr. Leonte, C. F. Robescu, G. Misail, I. Răureanu, C. Ioanid, C. L. Naumescu, avocat și o mulțime de studenți și comercianți macedoneni.

După terminarea serviciului religios di Dr. Leonte, președintele societății, a ținut o cuvântare aleasă în care a arătat scopul pentru care s'a fundat societatea; foidasele pe cari le-a adus Românișmului și ce are de gând să facă pentru viitor; mulțumește apoi consiliului comunal și d-lui primar al Capitalei pentru locul ce au dăruit societății și termină făcând apel la toți Macedonenii ca să se unească, să lase la o parte micile animosități asigurându-i de reușita idealului ce urmăresc. Ultimele sale cuvinte au fost acoperite de aplauze.

Vorbește în urmă, di I. Pappa, căre spune că ceea ce face țaria societății moderne este conștiința foloaselor ce decurg din solidaritatea socială, în deosebire de vechile societăți, care se susțineau numai prin constrângere.

Când însuntru unui stat se formează o nouă societate, la baza ei trebuie căută o nevoie. Coeziunea elementelor seriazimă pe ideea că această formă e aceea care corăspunde mai bine scopului ce are în vedere.

„Suntem toți încredințați azi că societatea de cultură Macedo-Română o merită să aducă foloase Românișmului. Ei bine, să lucrăm azi cât ne îmbărbătează această credință și să nu așteptăm să se ivească îndoiala care e aducătoare de moarte.

Mai vorbește di Nicolaescu în numele studenților și di Cosmescu, profesor.

Serbarea s'a terminat la orele 10 în mijlocul unui mare entusiasm.

Potop în comitatul Sătmar.

În urma rumperii de nori din Mar-murés și comitatul Sătmarului îl amenință primejdie de potop. Tisa, Someșul și Turul inundază într-una de Vineri în cele mai multe locuri e la un nivel cu stavila. Comunele Czégégyi, Dányád, Matolcs, Nábrád, Keérseny și Palyola stau în fața primejdiei. Și autoritățile nu se văd pe nicăieri.

În comuna Solyi din comitatul Sătmar Someșul a rupt stavila și s'omănturi, cam la o sută de holde stau sub apă. Pe compa înființată de erari nu se mai poate circula de mult. Populația e amenințată cu moartea de foame, izzadar asteaptă ajutor.

Din Sătmar se scrie, că de trei zile îl amenință Someșul, esundat din cauza ploilor necentenite. La hotarele Sătmarului unde apa Someșului e de 5 metri, are deja caracter de potop. Din 13 l. c. apa a crescut peste 5 metri. De prezent apa e de 5.78 m.

Comunele de pe țărmul stâng al Someșului sufer pagube însemnate, livezile și toate s'omănturile stau sub apă. Hotarul Sătmarului de pe țărmul stâng al Someșului stă sub apă, s'omănturile și aici sunt năruite. Sub oraș pe lângă țărm lucrează miș și miș de oameni la întărirea stavilei, ear ordinea o susțin soldații.

Din străinătate.

Vorbirea lui Wilhelm II. Se scriu din Nürnberg cu data de 16 Iunie următoarele:

„Seara a fost prânz de gală în casa orașului, la care regentul a ocupat loc între împăratul Wilhelm și împărăteasa Augusta Victoria. În decursul mesei împăratul Wilhelm a ținut o vorbire în care a lăudat muzeul german, ca pe simbolul intrupat al ideii de unitate culturală germană; muzeul l-a luat sub protecție casa Wittelsbach potrivit tradițiilor vechi cu credință față de împăratul și imperiu. Pe câmpul de luptă sângeros și după lupte victorioase au ridicat împărații germani din nou imperiul lor. Cu mulțămită profundă către Dumnezeu mândrii de demnitătea de marigrافي această țară stă mișcată înaintea demnitorului german și a părintelui său. Va păstra cu credință comorile imperiului, conținând todeauna la credință probată față de imperiu, a casei Wittelsbach. La urmă împăratul a bătut în sănătatea priunțului regent”.

Regele Eduard bolnav. Duminică au început în Aldershot serbările mari și lungi de încoronare și îndată în prima zi un oaspe nechemat și neplăcut a cercetat pe serbătoritul rege; boala. Regele Eduard adică, după-cum se scrie din Londra, a intrat cu regina și cu perechea princiară de Wales Sămbătă seara în Alforsdorf care e la 65 chm. de Londra și într-o ploaie torrențială a privit marea defilare a armatei. Regele s'a răcit și peste noapte i-s'a făcut așa rău încât au depeșat după medicul curții. Boala regelui e neînsemnată, deja Lună i-a fost mai bine și azi e aproape de tot bine. La Revista militară din Altersdorf la care au luat parte 31.000 oameni, regele a fost reprezentat de principele de Wales. Regina și ceilalți membri ai casei regale au privit revista din trăsuri închise fiind

ploaie. După revistă Regele și Regina s'au dus cu trăsura la Windsor unde au sosit la 6 ore.

Impăratul Wilhelm al II-lea și Polonezii. Sărbarea restaurării castelului Marienburg, fosta reședință a marilor maestrii ai Ordinului teutonic, au dat prilej Impăratului Germaniei, care de altfel ținuse mult să asiste la această sărbare, să-și exprime opinia personală asupra chestiunii poloneze din Prusia, mai întăritată acum ca ori-când.

Wilhelm II s'a exprimat, de altfel, ca de obicei, în mod energic și hoarit.

Wilhelm II a spus că Hohenzolernii, cari sunt succesorii membrilor ordinului Teutonilor, păstrează față de Poloni aceleași sentimente ca și vechii cavaleri, — păzitorii rasei germane contra invaziunii slave.

Acest discurs al împăratului animat de acel spirit tradițional, este o adevărată declarație de ruptură cu elementul polonez.

La această sărbare au asistat 212 cavaleri ai ordinului Saint-Jean și diferite deputațiuni din Austria și Anglia.

La banchetul care a avut loc în apartamentele castelului, Impăratul a ridicat un toast în care recunoaște serviciile aduse de ordinul Saint-Jean, căruia i-a exprimat mulțumirile sale.

Impăratul făcu apoi în câteva trăsături istoricul ordinului teutonic, și și-a sfârșit cuvântarea astfel:

„Este pentru a doua oară când mă gădesc în mijlocul d-voastră. Am mai avut ocaziunea să vă reamintesc că Marienburg a fost leagănul civilizației creștine, și fortăreața elementului german la frontieră.

Elementul polon este în luptă cu elementul german; sunt silit să adresez un apel poporului, ca să se păzească de Poloni, și să-și poată păzi astfel avutul său național contra străinilor.

În această credință, ridic paharul meu și beau în sănătatea marelui maestru al ordinului, arhiducele Eugeniu de Austria.

Astăzi, ca și timp de veacuri întregi, trebuie să ne unim ca să luptăm împotriva inamicului comun”.

Impăratul Wilhelm mai ridică un toast, bând în sănătatea delegaților prezenți și exprimându-și în același timp părerea de rău că arhiducele Eugeniu a fost împedat ca să asiste la această serbare.

Cum se vede din discursul rostit de împăratul Germaniei la Marienburg, Polonezii îl pot considera în viitor ca pe un adversar pe față al idealului lor național.

FRĂȚII

de B. Canter.

Ambiția nu era un ce propriu persoanei lui ci se întindea și pe ceilalți frați. De foarte tiner încă orfau, prea din vreme cel mai mare fu al unei familii numeroase și sărace, dotat cu o înțelepciune rară, energie, puternic în întreprinderi, el era tatăl și un tată bun al fraților lui. Aceștia învățați de mult ca să îngrijască de dinșir, nu putură nici odată crede, că un frate poate sta în alt raport către dinșir decât un tată și ei priveau în egoismul lor copilăresc, tot ce făcea dinșul ca ceva bine înțeles. Toate acestea îi făceau lui bine, îi procurau o oare-care plăcere și vedea în dinșele o laudă pentru modul cum își îndeplinea datoria. Dar când sora care era puțin mai mică decât dinșul se mărită și deveni însăși mamă, dinșu începu să vădă clar și nu el ci dinșu arată copiilor, ce le fusese Bart.

Emilia, a două sorioară, se făcu profesoară, Dirk care-l urmă în vîrstă studiă încă un an în Amsterdam și trebuia să-și depue examenul de profesor.

Bart sta, când nu era în călătorie toată ziua în magazinul de manufactură. Mina, cea mai tinără dintre surori, servea în magazin și Best, cel mai tiner frate conducea comptabilitatea. Afacerile nu mergeau tocmai bine, dar da cele necesare, ear Bart voigia în primăvară și toamnă pentru o fabrică de corsete. Când se gîsea în voiaj, casa îi plătea o leafă și ce economisea din dinșu întrebunța pentru cheltuelile de stu-

dit ale lui Dirk. Faptul acesta nu-l spunea nici odată lui Dirk — îi era rușine să se arate că era de bun — căci casa nu plătea tocmai bine. Dar Bart trăia atât de economic, mîna de dimineață numai două franzele uscate ear în cufărul său își păstra unt și brînză. La prânz trebuia din diferite puncte de vedere și pentru ca să lege cunoștințe să mînanțe la Table d'hotel. I se părea că-și fură familia când mîna supra de pul, roastbeaf sau friptură de rață. Bere nu bea cu toate că ar fi băut cu plăcere. Tot-deauna trebuia să povestească celorlalți voiajori minciuna cu stomacul său nesătos. Seara câte odată nu se putea opri să nu facă un joc; și atunci joca în adevăr pentru a câștiga. Cele mai teribile momente erau acelea când trebuia să dea bacșiș. El căuta în toate modurile posibile să uite un chiner sau un servitor, nu pentru că era sărgit, ci pentru că studiile lui Dirk cereau teribil de multe parale. În fie-care seară socotea cât a cheltuit și cât îi mai rămănea din leafă. Erau zile când forțat de împrejurări, trebuia să treacă peste leafa zilnică dată de casă. Atunci socotea seara în pat cum ar putea să-și recapete cele cheltuite, scria în gând scrisori către firmă, în care se ruga pentru o leafă mai mare, scrisori pe cari a două zi le uita iarăși căci leafa era destul de mare pentru un voiajor care nu cam făcea afaceri.

Când se întorcea din voiaj socotea cât a economisit pentru casa de studii și nici nu-l trecea prin gând cât de mare și cât de frumoasă era jertfa pe care o făcea el. Dar ziua jertfei celei mai mari, în fața cărora celelalte zile rămăneau palide, sosi.

Când Dirk depuse ultimul examen și luă o funcție de învățător la școala unui oraș din provincie, el veni la Bart și îi spuse că vrea să se logodească — cu Elisabeth Brouwer.

Bart se sperie. Așa dar și Dirk... Bart iubea pe Elisabeth dar nu o spusese nici odată unui om, nici chiar dinșei. „Întăiu trebuie copit îngrijit și apoi să mă gîdesc la căsătorie. M'am căsnit atîta vreme și am reușit atît de bine — dar o căsătorie prea din vreme cu multele ei cheltueli ar strica toate. Așa dar să așteptăm!” zicea el adesea către sine însuși.

Și așteptase prea mult Dirk, tiner, mai egoist poate. Îndată ce termină examenale, ceru mîna Elisabeth și o căpătă.

Pentru întăia oare veni lui Bart gândul, că ceruse prea mult dela el însuși. Noaptea sta multă vreme deștept și se gîndea și socotea la ce ajunsese dinșul... Viitorul tuturor copiilor era asigurat, afacerea înflorirea, mama trebuia cu ocazia împlinirii a 65 de ani se cspete o rentă. O soră bine măritată. O a doua profesoară bună. Best trebuia să-și ea bacalaureatul anul acesta și să urmeze o academie de comerț și Mina se va mărita și ea de sigur.

El se gîndise la toți, dar se uitase singur. Dumnezeuul meu, era oare viața în adevăr atît de nedreaptă atît de grozavă.

O clipă i-se pără, cum că capul său devenise totul gol, ca și când ar grăi fără să cugete, fără să simță. Nemișcat sta pe patul lui, întins, ca un cadavru în sicriu. El se întorse subit și i-se pără că se rostogolește dintr-o înălțime jos.

Apot deveni liniștit. Ei simți ceva dureros în dinșul, care chiauia și era dulce în același timp, un sentiment curios — ca și când norocul ar coborî pe o durere frumoasă — despre care el nu-și putea da nici o socoteală.

„Rabdă, prietene, rabdă, poate e pentru norocul tău cu toate că nu poți vedea așa se încurajă dinșul și adormi.

„Timpul nunții sosi — Bart se afla foarte mult în călătorie. Și apot căsătorie. Bart își exprimă în toastul lui speranța că tinera pereche va fi foarte fericită; el zicea că el locuind acum împreună corabia căsniciei, vor trebui să împartă cele bune și cele rele între dinșir, și cu toate că cel care vorbea înainte, stimatul tată al Elisabeth spusesse tot, el voia să zică încă odată că fericirea ei... Aci Bart începu să tremure și să plîngă și el nu auzi de cât șgomotul strigătelor de bravo, nu vedea decât cel cari veni să ciocnească paharele cu dinșul, ear ca o viziune albă pe Elisabeth care-l săruta și îi mulțumea pentru binele pentru tot ce făcuse el lui Dirk...”

Elisabeth îi sărută și îi sărută încă odată, el simțea ceva nedefinit, ceva curios la acest sărut... un gând îi fulgeră... apot dispăru... el rămase tăcut nu putea să mînanțe... era palid și mișcat. Mulțami lui Dumnezeu când tinera pereche se depărta în liniște și neobservată.

Dirk se mută într-un oraș de provincie. După trei luni Bart auzi pentru întăia oară că nu erau fericit și după șase luni chiar că erau foarte nefericiți. El le scria scrisori și le aducea aminte de datorii, dar nu ajută nimic, căci caracterele nu se po-

Discursul pronunțat de Wilhelm al II-lea la Marienburg, împotriva Polonezilor, a cauzat în cercurile poloneze din Viena o profundă impresiune, și va fi obiectul unor interpelări în Delegațiunii. Se revelează mai cu seamă fraza în care împăratul Germaniei face apel la poporul său împotriva „aroganței poloneze”; toată lumea constată schimbarea completă a Soveranului care la începutul domniei sale se apropiase de polonezi, apoi, s'a depărtat puțin câte puțin, până astăzi, când se desparte de dînșii cu atâta sgomot.

Burii depunând armele.

Eată câte-va amănunte interesante despre chipul cum s'a făcut în Heidelberg depunerea armelor din partea Burilor:

Burii din districtele Standerton și Heidelberg au depus armele înaintea generalului Bruce Hamilton. Era dimineața, cerul senin, aerul proaspăt și curat. Din depărtare se vede apropiindu-se o trupă mare de soldați. Mergeau încet spre o fermă în apropiere de Honkop, au descălecat și așteptau pe generalul Louis Botha. Incurând susi cu statul său major, pe un tren separat, Bruce Hamilton și Botha. Pe Botha l'au primit comandantul Alberts și adjutantul Jooste, însoțindu-l la Burii. Scurt timp în urmă un lung șir de cai și care se postă în ordine, trecu peste linia ferată și se opriră. Mășcarile lor erau perfecte, ca ale unui regiment pe câmpul de exerciții. Înainte mergeau călări comandați în frunte cu generalul Botha. La un semn al conducătorilor, trupa întregă se opriră ca un om. Burii s'au dat jos de pe cai și se postară în fața călărilor. Generalul Botha călări tăcut mai departe și ajungând la Bruce Hamilton, conferi cu acesta timp mai îndelungat. Botha se întoarse apoi earăși și comanda plecare. Ordinul fu executat momentan și oamenii se postară în semicerc, dinaintea celor doi generali. Generalul Botha se urca pe o stâncă mică și provoca pe oamenii lui, se asculte pe generalul Bruce Hamilton, care rosti o vorbire. Botha o tâlmăci. În vorbirea lui generalul englez zise:

„Întreaga națiune engleză admiră curajul, ce l'ați dovedit voi în războiul, ce s'a sfințit norocos. Guvernul englez i-ar plăcea să vă transporte cât mai curând la fermele noastre și vă va sprijini cu toate mijloacele, ce-l stau la dispoziție. Am venit aici, ca să aud, că voiți recunoașteți de domitor legal pe regele Eduard VII, și să vă salut, ca pe niște frați”.

Generalul a explicat apoi în ce chip voește guvernul englez să piaseze pe Burii și cum are de gând să-i ducă pe la fermele lor. Înainte de a pleca, exprimă convingerea, că Burii vor fi supuși tot atât de fierț regelui Eduard, pe cât de credincioși au fost guvernului trecut.

După vorbirea aceasta Burii s'au împărățiat, au luat cu mare poftă mâncarea

și cafeaua, ce li-s'a dat, și și-au hrănit și cail. Oamenii și cail erau destul de puternici, nu se vedeau la ei urmele fatigilor marș, ce le-au avut în decursul războiului. După mâncare, Burii au făcut o retragere pe dinaintea lui Botha și Hamilton. Liniștiți au depus puștile, revolverele, și tot ce aveau ca armament, apoi s'au suit pe cai și s'au dus în Heidelberg. Erau cam 800. Bruce Hamilton și Botha s'au dus apoi la Standerton, să se asiste la depunerea armelor din partea comandelor Transvaalului de sud-est. Burii sunt surprinși, că nu trebuie să depună armele înaintea vre-unei trupe engleze, ci numai în fața unui general englez.

„Plagiatorul” Rostand.

Edmond Rostand, autorul lui „Cyrano de Bergerac”, a fost „lovit” de o hotărâre judecătorească dată la Chicago împotriva sa, în urma cererii unui autor american Eberly Gross.

E o istorie foarte plăcută, care va face să rîză pe Edmond Rostand..

Să istorisim cum stau lucrurile:

Pe la 1885, Eberly Gross vine din Chicago la Paris, aducând cu sine o operă dramatică pe care o scrisese și o destinase câtor-va scene parisiene. Piesa avea ca titlu: „Le grand marchand de Corneville” și fu supusă cercetărilor directorului teatrului „Porte Saint-Martin”. Acesta înapoiă manuscrisul după cât-va timp. Eberly Gross trecu marea, făcându-să apară piesa sa în volum și trimise câte-va exemplare la Paris, și mai cu seamă administratorului general al „Comediei-franceze”. Trecu multă vreme și nimeni nu se mai gândea la ea.

În sfârșit apare „Cyrano”.

Eberly Gross afirmă că acesta nu e decât un plagiat grosolan după piesa sa; el chemă în judecată pe Edmond Rostand înaintea tribunalului din Chicago, Coquelin fu interogată în trecerea sa prin America anul trecut, Rostand fu interogată la Paris și d-voastră ghiciți răspunsul lor.

În Ianuarie trecut, după ancheta asta, raportul Curții de justiție și judecata de acum 15 zile. Aceasta judecată releva mai întâi asemănarea dintre cele două piese, asemănarea pe care judele raportor o relevase deja. E ceva foarte grav! De exemplu:

— În fie-care piesă, eroina e sub autoritatea unui tutor sau păzitor.

— În fie-care, tutorul sau păzitorul, din motive egoiste și puțin stimabile, dorește să mărite pe pupila sa cu un om pe care ea îl detesta.

— În fie-care, voințele acestui stăpân sunt zădărnice de eroină.

Ea se aplecă puțin, el văzu în ochii ei cum strălucea o lacrimă.

„Poate nici nu e vina lui Bart... nu trebuia să-l iau... nici nu sperasem căci odată pe Dirk... dar veniă toate atât de subit... și apoi examenul și viitorul lui frumos... și apoi tatăl care-l adora atât de mult...”

Bart o privea încă cu ochii mari, și earăși îl cuprinsese o amețeală ca atunci în seara aceea după logodnă.

„Nu Bart... la Dirk n'am sperat nici odată, nici odată... la Dirk nici odată... El nu întrebă la cine altul atunci... subit el înțelese... Elisabeth... tac... tac... eu plec... eu plec numai decât de aci și... și... fit bine cu Dirk... sufere-l...”

El se ridicase și plecă din odaie... Nu... nu veni cu mine... rămâi aci... și îmbește-l, îmbește-l...

Ea rămase îndărt, auzi pașii lui coborând treptele din coridor, închiderea ușii și i-se părea ca un ce, care o despărțea de altă lume, de un viitor fericit, pierdut pentru totdeauna.

În oglinda din fereastră, îl văzu dînsa plecând pe lângă case, cu spatele puțin încovoiat, cu umărul stînd puțin mai ridicat decât cel drept — din economie el purta totdeauna cufărul cu probe de mărfuri singur.

Și în timp ce ochii îl urmau prin oglindă, buzele ei vibrară nervoase... după ritmul pașilor lui... murmurând aceeași vorbă... „Iubitule, iubitule, iubitule!”

Hotărârea dată împotriva lui Richard Mansfield, organizatorul reprezentanților lui Cyrano în America se exprimă astfel:

„Drama în versuri Cyrano de Bergerac, așa cum a jucat-o Mansfield, e un plagiat evident după piesa lui Eberly Gross, atât cât privește intriga, desfășurarea acțiunii, situațiunile, cât și pentru caracterelor, ideile, expresiunile chiar, și ea e o violare a drepturilor literare ale lui Gross.

În consecință, judele Kohlsaat interzice pentru tot-deauna lui Richard Mansfield și lui Palmier de a mai reprezenta vre-o dată „Cyrano de Bergerac”, sau o operă la fel.

Curtea declară afară de asta, că Gross e în drept de a lua o parte din beneficiile realizate de către apărătorii de fapt ai reprezentanților anterioare ale acestei piese. Gross, cu toate acestea, a renunțat la acest drept și primi numai un dolar ca despăgubire. Ce generositate!

Din zările franceze sosite astăzi vedem că autorul lui „Cyrano” și „Aiglon” n'a rămas dator răspunsul la ridicola acuzație de plagiat cu care sa solidarizat, nu spre onoarea ei, justiția americană.

Rostand a publicat o scrisoare în care zice între altele:

„Manuscrisul dlui Gross, după propria sa susținere, se vede că a fost de două ori la Paris, odată în anul 1879, atunci eram de 11 ani. A doua oară în 1897, atunci toți amicii mei cunoșteau deja pe „Cyrano”. Sunt într'adevăr curios să iau cunoștință de faimoasa piesă din Chicago. Până atunci trebuie să mărturisesc, ce e drept, că am furat dela dl Eberly Gross din Chicago pe Cyrano, Mont Fleury, Roxane, care sărută cuvintele lui Cyrano pe buzele lui Cristian, pe Cadetii din Gasconia, scurt, întregul nostru secol al XVII-lea. Și de oare-ce am intrat pe calea mărturisirilor, adăog că piesa mea „Les Romanesques” am furat-o dela dl I. H. W. Smithson din Jefferson-City (Missouri). „La Princesse Lointaine” dela dl T. Gilles Trambell din Columbus (Ohio) ear „L'Aiglon” dela dl Tom Sambo din Springfield (Illinois); ideea piesei „La Samaritaine” am luat-o dintr'o evanghelie apocrifă a părintelui Augustus Wonnacott din Hartford (Connecticut), și în acest moment tratez cu un plantator din Virginia în tovărășie cu care voi să jefuesc pe un pirat din Louisiana, de oare-ce acest din urma posedă o piesă mare a cărei eroină este Jeanne d'Arc, fecioara din New-Orleans”.

NOUTĂȚI.

ARAD, 18 Iunie n. 1902.

Procesul Novacovicu. Curia din Budapesta a confirmat pedeapsa de 2 luni închisoare și 200 coroane amendă dictată lui Novacovicu de tribunalul din Deva, pentru discursul pronunțat la mormântul lui Iancu.

Din ministerul de războiu comun. După cum e încunoștințat „P. Ll.” regele a donat generalului Schonaich Ferencz, locțiitorul ministrului-president, demnitatea de consilier intim, lui Jekelfalussy Lejos, șef de secție, marea cruce a ordului Leopold, ear cavalerului Rockenzann Richard, șef de secție, marea cruce a ordului Francisc-Iosif.

Polonii își string rindurile. La Posen, nobilimea polonă din câteșii trele împărățiile s'a adunat și a cugetat cum ar putea lucra și cu ce arme ar pute lupta în contra curentului de desnaționalizare, ce s'a deslănțuit asupra neamului lor. Arma aleasă a fost banul. S'a hotărît fondarea unei mari bănci cu un capital de 125,000,000 franci (100,000,000 mărci), avînd de scop ajutorul colonisărilor și improprietărilor. Două bănci, una din Lemberg și alta din Varșovia, au subscris 26 de milioane, ear restul a rămas a-se acoperi prin subscripție

publică, fiind-că toți Polonii din toată lumea cer, ca să ia parte la lupta, ce s'a pornit, spre a paraliza acțiunea guvernului german.

Satisfacție pentru un discurs parlamentar. Se anunță din Viena: Luni la amiază au mers doi ofițeri la deputatul național german Berger, dela care au cerut satisfacție în numele inspectorului suprem Bauer, dela societatea de navigare Duna, pentru acele cuvinte ofensătoare pe care Berger le-a spus despre Bauer. Berger a răspuns ofițerilor, că pentru cele spuse în parlament nu e obligat să de-a satisfacție.

Vestea despre moartea lui Maxim Gorkij. Se scrie din Petersburg: În cercul partizular se vorbește mult că genialul tîner scriitor Gorkij, care abia de două ani s'a făcut cunoscut în public și are deja un renume universal, — ar fi murit. A murit și încă în starea cea mai miserabilă: în temniță unde a fost închis cu două luni înainte de aceasta pentru un articol revoluționar. Se știe că acest articol numai târziu a fost aflat, — după alegerea lui Gorkij de membru la Academie. După-ce l'au candidat și era sigură alegerea, guvernul l'a împresionat pentru acest articol, care n'a avut nici un colorit agresiv politic; erau întrînsul numai adevăruri despre chestiuni sociale srise foarte franc. Academia, a cărei president e un mare principe și membrul stau toți în serviciul guvernului, a fost silit să nimicească alegerea. În urma acestui scandal de-odată s'au vindut în librării toate scrierile lui Gorkij, bietul om bolnav a fos dus în temniță. Se auzia mereu că starea lui Gorkij e tot mai rea, se așteaptă sfințitul; dar de două săptămâni încoace n'a mai auzit nimic de dînsul. Un ofițer de poliție spunea în cerc familiar că Gorkij ar fi murit, se ține însă în secret. Foile din străinătate însă scriu că în tocmă din cauza boalei l'ar fi eliberat și acum petrece în familie în Rusia de Sud. Nu se poate dar ști nimic sigur, până peste câte-va zile, când vor afla corespondenții trimiși la familia lui Gorkij.

Generalul Cronje în America sudică. Se anunță din Londra că în numărul de Luni al ziarului „Morning Post” s'a publicat știri, că pe generalul Cronje l-au dus în secret de pe insula St-Elene la Vereenigiu unde a lucrat în interesul păcii.

Cutremur de pământ. Se scrie din Roma, că în noaptea de 15 Iunie a fost mare cutremur de pământ în Siracuza, și a fost urmat de sgomot suteran. În curînd după aceea se repetă cutremurul. Locuitorii s'au înspăimântat, multe familii au fugit din case. Deja de mult era aerul înecăcios, apăsător și căldura mare. În mai multe părți ale Siciliei a fost cutremur, dar n'a produs pagube.

Ploaie mare de gheață. Se anunță din Zera că pe insula Lissa, Marți noaptea s'a pustiit un teribil orcan și ploie de gheață. Ploaia n'a ținut decât zece minute, a fost însă destul să ruineze vile. Paguba trece peste un milion coroane.

ULTIME ȘTIRI.

Rescoala din Venezuela.

New-York, 17 Iunie. Din Willemstadt se anunță că resculații din Venezuela au atacat la 7 Iunie orașul La Guayro. Trupele au bombardat suburbiul Margeño. Au omorît câte-va femei. Pe resculați a căror număr era la 400, i-au respins în sfârșit, însă cu ocazia retragerii au aprins podul trenului ce duce în Caracas și au tăiat șinele cablului și telegrafului francez. Pe locuitorii Caracasului îi ține în mare agitație; e teamă de asediare.

Asasinat politic.

Constantinopol, 17 Iunie. Pe generalul Izan beg, inspectorul suprem al școalei Macedonene, azi dimineața l-a ucis un albanez pe stradă prin șase gloanțe de revolver. Asasinul a fost detinut. După-cum se vede begul Izan a fost jertfa răsunării.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici Barcianu.

triveau. Elisabeth era cam nelnveșată și Dirk era un om de lume, voia să aibe o soție cu care să poată trăi și în raporturi spirituale.

Când Bart făcu călătoria sa de toamnă, el căută să i îndemne încă odată să trăiască mai aproape unul de altul.

Dirk era la școală și Elisabeth singură acasă. El se simțea străin în odăile cu tapete unicolore și cu tablouri moderne pe pereți. El începu să vorbească cu Elisabeth și ascultă plângerile ei și contra lui Dirk; că Dirk citește tot mereu în cărți, că nu ascultă nici odată când dînsa îi vorbește, că nu avea nici odată o vorbă de mulțumire pentru dînsa când gătea bine. Eri dînsa își dadu atâta osteneală — aveau o mică societate pentru că apăruse prima carte didactică a lui Dirk, diseară veniă trei profesori cu soțiile lor bîură câte o cafea și apoi un pahar bun de vin cu tortă făcută de dînsa, la cofetăria torta ar fi costat de șigar 3 mărci și ei nu l'ar bûise decât pentru 40 de pfenigi; faină și 3 ouă, pentru 10 pfenigi; mere, o jumătate chilo zahăr și o jumătate chilo prune uscate.

Și apoi ei au început să vorbească despre toți poezii moderni. Și pentru-că dînsa înțelese ceva rău, li scăpă o observație comică. Toți au ris, dar Dirk o privi cu furie și în fața tuturor o numi proastă și așa treaba să sufere dînsa...

Bart sta tăcut și privea pe Elisabeth pe când vorbea. Privi linia umerilor ei, bucla ademenitoare de păr care rădea de sub ureche.

„Noi nu ne potrivim... Nu trebuia să ne luăm nici odată... Dirk e prea înveștat pentru mine...”

3821-1902. XVI SZ.

III.

Arverési hirdemény-kivonat.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a „Victoria” takarékos hiteltüntetést és dr. Barabás Béla végrehajtóknak, Ursz Juon és neje végrehajtási szavazott ellani 2800 kor. tőkekövetelés és járulékal trándi végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő, Kurtos községben fekvő 826. sz. földben A + I. 1-5. sor alatt felvevett ingatlanokra az arverést 3190 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902. évi július hó 14-ik napján d. e. 10 órákor Kurtos községkészenben megtartandó nyilvános arverésen a kikiáltási árban a kiadható becsületnek 10%-át késszében, vagy az 1881. évi LX. törvényzék 42-ik §-ában jelzett ártólennyemmel számított és az 1881. évi november hó 1-én 3338. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt órádekképes értékpapírban a kikiadott kezehez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánáspénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényét átszolgáltatani.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsületnek 10%-át késszében, vagy az 1881. évi LX. törvényzék 42-ik §-ában jelzett ártólennyemmel számított és az 1881. évi november hó 1-én 3338. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt órádekképes értékpapírban a kikiadott kezehez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánáspénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényét átszolgáltatani.

Kelt Aradon, 1902. évi május hó 31-ik napján.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

787 1-1

Zalbor,
kir. tiszéki bíró.Telefonulo răsenesc și comitatens
Nr. 219.

Gebhart J. și fiul

Arad, Piața Andrásy nr. 16.

Cel mai bogat asortiment
de manufacturi de porcelan, sticlă, cadre, oglinzi, alpacca-argint
și obiecte de lucș.

757 7-10

4 fl. 90 un serviciu fin de sticlă,
care constă din 41 de bu-
cătăi, și adecă 12 pahare de apă, 12 pahare de vin,
6 pahare de lichior, 1 sticlă pentru apă, 1 sticlă
pentru vin, 1 sticlă pentru lichior, 6 farfurioare
de compot, 1 blid de compot, 1 pomieră, ia olaltă
41 bucătăi.

6 fl. 40 un serviciu de masă pentru
6 persoane din porcelanul
cel mai fin de Carlsbad, cu
flori aurite și pictate, care constă din 26 de bu-
cătăi și adecă: 6 farfurii late, 6 farfurii de supă,
6 farfurii de desert, 1 supeiră cu coperiș, 1 blid
de friptură, 1 blid pentru mâncare, 1 blid de sa-
lata, 1 blid de aluat, o forforie sub cească, 1 sosieră
cu farfurie, 1 solnița, la olaltă 26 de bucătăi.

3 fl. 80 un serviciu fin de porcelan
veritabil de Carlsbad, aurit
și cu flori, pentru cafea sau
ceai, care constă din 15 bucătăi și adecă: 1 cană
de cafea sau ceai, 1 cană de lapte, 1 zaharnită cu
coperiș, 6 cești și 6 farfurioare, la olaltă 15
bucătăi.

Pentru ambalagi se socotește 60 cr. Comandele
se pot face prin rambursă.

A părent:

STROPIL DE RÓUÁ

ELENA DIN ARDEAL.

Prețul 1 cor. plus 5 fl. porto.

Se află de vânzare la Administrația ziarului „Tribuna
Poporului”.

Mulțumită publică pentru o alife de înfrumusețare excelentă.

Declarație. Stimată Doamnă farmacist! Efectul excelent al „Cremei de vioarele” inventate de D-^{ra}, mă îndeamnă să vă achiz pe această cale mulțumirile mele cele mai cordiale. Primii pe această cale mulțumirile mele eterno, caei în câteva zile mi-a depărtat de pe față pistriute și petele de față, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele intime.

Viena, 1899. 5 Decembrie.

Cu deosebită stimă
MARSEVZKY ADÉL.

CREMÁ DE VIORELE

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme pistriute, petele de față, alunițele, roșata pielii și tot felul de necurățenit ale pielii.

Prețul 1 borcan 50 cr. — Siguran de cremă de vioarele 35 cr. — Pudră de cremă de vioarele albă, roză și crem 60 cr.

Lapte de vioarele de Hajós.

(Eau de Violette de Hajós)

Această apă de spălat, de față, gâtului, brațelor și mânilor o frumnu sefe surprinzătoare, o culoare de erin și trandafir. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți numai „Cremă de vioarele” de Hajós.

Culoarea originală a părului

o redăstă prin folosirea

Regeneratorul de păr a lui Hajós.

În scurt timp i se redă părului căruv culoarea originală, frumuseța din tinerețe, efectul ajung remanent permanent. Nu murdărește albiturile, nici peles capului. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

735 10-20

FARMACIA ȘI LABORATORUL DE CHEMIE

HAJÓS ÁRPÁD

Arad, Piața Andrásy nr. 22

peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui Vojtek Kálmán și în drogueria dlor Vojtek și Weisz.

In Simând: în farmacia dlui CSIKY LUKÁCS.

AMVONUL

„BISERICII GR.-ORT. ROMÂNE”

ce se edă de părintele Ioan Nicorescu,

a ajuns tipărită coala a XV-a

și se presintă elegant, fiind tipărit cu litere noué, având fie-care predică câte un eșieu (icoană) sfântă. Amvonul care singur tomul I. va da circa 30 coale tipar, va fi una din cărțile de predici cele mai ieftine, întocmite după cerințele biseriei de azi.

Citături și pilde bogate: din Sfântă Scriptură, tradiția biseriei, din istoria clasică, a anticității și din istoria noastră națională.

Atragem deci atenția asupra valorozăei cărți, fiind prețul unei tom numit 2 coroane.

763 4-

Intemeiat la 1850.